

Τό σαλόνι του γιατρού

Ο ΖΗΛΙΑΡΗΣ ΣΥΖΥΓΟΣ: "Αν τὴν ἐξετάσετε
ἔτσι γιατρέ μου, δὲν ἔχει καμμιά ἀντίρρηση....."

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 23
ΜΑΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ
1951

BISMODOQUINE

ΜΙΚΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ
ΑΜΟΙΒΑΔΩΔΕΩΝ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΠΑΘΗΣ ΦΥΒΕΩΣ
ΕΝΤΕΡΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΡΑΧΩΝ.

Έκυκλοφόρησε και είς
KOMPRIMÉS
ΤΩΝ 0.50

Με βάση την DI- IODOQUINE
σε συνδυασμό με την ρίζαν
ίπεκακουάνας παρουσία
απορροφητικών φαρ-
μάκων επιτυγχάνει
άμεσα αποτελέσματα.

Τό σαρόνι του διατρού

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΒΑΣ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΜΑΡΗ 7
ΤΗΛ. 51-181
ΕΤΟΣ 16ον - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΜΑΪΟΣ — ΙΟΥΝΙΟΣ 1951
ΤΕΥΧΟΣ 20ον
ΣΥΝΔΡΟΜΑ: ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΧ. 24.000
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 2.000

Από Μηνε Lé Mena

ΟΙ ΜΑΥΡΟΙ ΚΑΙ... ΟΙ ΛΕΥΚΟΙ!

ΑΛΛΟ πάλιν αυτό. Πολλά 'Αμερικανικά έπιστημονικά και Ιατροβιολογικά περιοδικά ασχολούνται από τινος με την δυνατότητα της μεταβολής των μαύρων εις... άσπρους!

Αί διατυπώμεναι γνώμαι είναι αρκετά περίεργοι και ενδιαφέρουσαι. Μεταξύ των πολλών διασήμων καθηγητών οι όποιοι συμφωνούν εις την έπικειμένην μεταλλαγην του χρωματισμού των μαύρων, συγκαταριθμείται και ο διάσημος καθηγητής του Σικάγου κ. Ράλφ Κλίντον ο όποιος πιστεύει ότι ή φυλή των μαύρων θα έχη εκλείψει μέχρι του 2450! Δηλαδή μετά 500 χρόνια.

'Αλλος καθηγητής ο Ντόκτωρ "Ερβ Ριζγουαίη θεωρεί την μεταλλαγην του χρώματος των μαύρων ως ασφαλή και ως μέλλουσας να προέλθη από τους συνεχείς πολλαπλασιαζόμενους γάμους μαύρων με λευκούς ή λευκών με μιγάδας. Δεν εϊμεθα βιολόγοι δια να εκφέρωμεν γνώμη. Πάντως εκείνο τὸ όποιον δυνάμεθα κατηγορηματικώς να βεβαιώσωμεν είναι ότι έπικειμένων βουλευτικών εκλογών εδώ εις την 'Ελλάδα, πολλοί λευκοί θα μεταβληθούν εις... μαύρους!

ΝΕΟΤΗΣ ΚΑΙ... ΑΝΤΙΝΕΟΤΗΣ

ΕΝΑΣ φίλος μας Ιατρός είχε την περιέργειαν να παρακολουθήση δύο θήλεις συναδέλφους του, αί όποιαι συνεζήτουν διασχίζουσαι την όδον 'Ερμού. Τὸ θέμα των ήτο ή... πολιτική!

— Θα μάς δώσουν ψήφο; Τί λες σύ Κούλα;

— Δεν ξέρω. Νομίζω όμως ότι πρέπει να μάς δώσουν. 'Αλλωστε απέδειχθη τὸ πολιτικὸν δαιμόνιον των γυναικῶν κατά τὰς τελευταίας δημοτικές εκλογάς. Δεν συμφωνεῖς Σάσα;

Φυσικὸν ήτο ή Σάσα να συμφωνήση με την Κούλαν και έν άγαστή συμποσίφ αί δύο φίλαι να προχωρούν. Αίφνης εστάθησαν έμπρός-εις-μίαν προ-

θήκην γεμάτην από χιλίων ειδών σατανικούς θησαυρούς. Χιλιάδες μπιζού. Σκουλαρίκια, βραχιόλια, κλίπς, καρφίτσες κλπ. κλπ. 'Εκάρφωσαν και οι δύο τὰ μάτια τους επάνω εις την αὐτήν εὐτυχίαν τής προθήκης. "Ενα αϊθέριον όμως πλάσμα — μία μικρή μαθήτρια 16-17 ετών στάθηκε δίπλα των. 'Η φυσική και όλόδροση όμορφιά της έτάραξε τὰς δύο συνομιλήτριες. 'Εκύταξε ή μία την άλλη και σάν να την ήλέκτρισε κάτι, είπανε ταυτόχρονας.

— Πάμε, πάμε! "Εχω να φτιάξω νύχια και μαλλιά! Με την πολιτική συζήτησι κόντεψα να λησμονήσω τὰ ραντεβού μου.

'Εχαιρετίσθηκαν και ή κάθε μία τράβηξε για τὸ κουρείο της. 'Η μαθήτρια δέν άντελήθη τίποτε. 'Εξηκολούθησε σάν χαχί να κυττάζη τὰ... μπιχιμπίδια!

Ξέρετε πὼς λέγεται αυτό; Μας γράφει ο φίλος Ιατρός. ΝΕΟΤΗΣ! Καί ή πολιτική συζήτησις; ΑΝΤΙΟ ΝΕΟΤΗΣ!

ΝΕΙΑΤΑ ΤΟΥ... ΠΑΓΟΥ

ΑΠΟΙΟΣ καθηγητής ξένου Πανεπιστημίου ανέκοίνωσε τελευταίως ότι ανέκαλυψε αλάνθαστον τρόπον τής ανάκτησεως τής νεότητος δια τής ψύξεως. "Υστερα από διάφορα πειράματα που έκαμε επί ζώων απέφασισε να πειραματισθί και επί ανθρώπων. Καί έδοκίμασε την μέθοδόν του επί μίας ηλικιωμένης κυρίας Μπρόγκ. 'Η κυρία Μπρόγκ υπέφερε από σοβαρά νοσήματα των νεφρών, τής καρδιάς και του ήπατος. 'Ο δόκτωρ την έτοποθέτησε μέσα σ' ένα ψυγείο δηλαδή εις ένα θάλαμον κατάψυχρον όπου ή άρρωστη έζησε 42 ήμέρας. Τὸ πρωί τής 43ης ήμέρας ή κυρία Μπρόγκ έβγήκε από τὸ ψυγείο υγιέστατη και νεώτερη κατά 20 χρόνια τουλάχιστον. 'Ο δόκτωρ φρονεί ότι εάν ο άνθρωπος υποβάλλεται κάθε τόσο εις την ψύξιν ήμπορεί να διατηρήση για πολλά χρόνια την νεότητά του. Δεν έχουμε λοιπόν παρά να προμηθευθούμε ένα ψυγείο

και να μπούμε μέσα. "Όπως μέσα στον πάγο διατηρούνται τὰ ψάρια και άλλα φαγώσιμα, έτσι διατηρείται και ή νεότης. 'Ιδού διατί αποκτούν μεγαλύτερη φήμη και ζουν περισσότερο οι κρῖοι, συγγραφείς και ποιηταί.

Τί θα συμβή όμως όταν ή μέθοδος αὐτή διαδοθί; Ποῦ θα φθάση ή τιμή του πάγου; και τί θα δημιουργήση ο συναγωνισμός; 'Ο κόσμος ασφαλώς θα μεταβληθί σ' ένα άπέραντο παγοποιείο. Τὰ πρατήρια δέν θα προφθαίνουν να πουλουν κολώνες, τὰ δὲ φλογερά αίσθήματα και τὰ θερμά συγχαρητήρια θα είναι κίνδυνος - θάνατος. Καί ιδού τί θα διαβάσουμε στην κοσμική στήλη των έφημερίδων. «Χοροσπερίδων χθές παρὰ τη κυρία Βρεχτοκούκη. Διακρίναμε την μόλις έξελθούσαν του ψυγείου κ. Α. με τουαλέττα χρώματος μορὸν γκλασέ, την δεσποινίδα Υ. νεωτάτην καλονήν του πάγου, την κατεμυγμένην κυρίαν Β.Σ. Παγερά εμφάνισις ένθυμίζουσα πολικὴν νύκτα ή κυρία Ν. Τούρτουρη και φόφος αληθινὸς ή κυρία Α. Ευλιασμένη επίσης από την πολυήμερον διαμονήν της εις τὸ ψυγείον, ή φιλόξενος οικόδεσποινα τής όποιας ή ψυχρότης κατέβλεπε τους κεκλημένους. Τὸ κυλικεῖον πλουσιώτατον. Συναψισμοί και κούφιεσ βεντούζες άφρονες».

Μη Ίσχυομαι ελε
το σήμα "FAREL" σ'α
έκατοφίβει την α-
υριβή δοσολογία.
την αδόξολον να-
δαρόντα των αρώ.
των υλών και την
αυτολεγεματικη
λα τον λογαριασμό
ομαδα 16.8.85
36210

ΟΙ ΣΥΝΕΔΡΟΙ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Ένα μέρος των επισκεπτών των εργοστασίων της Farel μελών του Φαρμακευτικού Συνεδρίου.

Επίσκεψις εις την Αίθουσαν Παρασκευής του KALMO.

ΤΗΝ 22αν 'Ιουνίου, ή Βιομηχανία FAREL, είχε την τιμήν να δεξιωθεί εις τα γραφεία της, τους Συνέδρους, του έν 'Αθήναις συνελθόντος Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συνεδρίου εις την αίθουσαν της 'Αρχαιολογικής 'Εταιρίας.

Με επί κεφαλής τον Πρόεδρον του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου κ. Τσιτσώνην, οι σύνεδροι προσήλθον εις τα επί της οδού Μάρνη 7 μεγαλοπρεπή Γραφεία της Βιομηχανίας «FAREL» όπου έγινοντο θερμότατα δεκτοί υπό του ίδρυτου και δημιουργού αυτής κ. Κώστα Νικολαΐδη. Την ιδιαίτεράν προσοχήν των επισκεπτών έκίνησε τό 'Επιστημονικόν Κέντρον των 'Ιατρών και Φαρμακοποιών της 'Ελλάδος, με τον μοναδικόν, εις έπιστημονικά περιδικά, πλούτον και τα νεώτατα 'Αμερικανικά προπλάσματα εκ πλαστικής ύλης, ειδικώς εισαχθέντα εξ 'Αμερικής, παρά του μεγαλυτέρου 'Ινστιτούτου τό όποϊον τροφοδοτεί Πανεπιστήμια, Κολέγια και 'Επιστημονικά Κέντρα, προς βοήθειαν παντός νέου έπιστήμονος. Τό μηχανήμα φωτοτυπίας, τό όποϊον έντός λεπτού της ώρας είναι εις θέσιν, να δίδη εις χείρας παντός έπιστήμονος φωτοτυπημένα αντίγραφα πάσης έπιστημονικής εργασίας, θαυμάσθη ιδιαίτεως τόσοσν διά την πρωτοτυπίαν της έξυπνρητήσεως του έπιστημονικού κόσμου, όσον και την έμφανή πρόθεσιν της Βιομηχανίας «FAREL» να τηρή πάντοτε, μη φειδομένη δαπανών, τά πρωτεία, εις την πραγματικήν έξυπνρητήσιν παντός ύγειονομικού, δι' όλων των νεωτέρων τεχνικών μέσων.

Αί ηλεκτροκίνητοι τεχνικά έγκατασεις των Γραφείων, διά την ταχυτέραν, πληρεστέραν και τελειότεραν διεκπεραίωσιν της καθημερινής τεραστίας εργασίας, ηύξησε τό ενδιαφέρον των επισκεπτών, οιτινες ίδιαις όμμασιν, διεπίστωσαν ότι ή τόσοσν θαυμαζόμενη ταχίστη έξυπνρητήσιν του έπιστήμονος και πελάτου, όφείλεται εις την πρωτότυπον και μοναδικήν όργάνωσιν ανθρώπινων και τεχνικών μέσων, με τον βασικόν σκοπόν, τά πάντα «διά τον φίλον, συνεργάτην και πελάτην».

Τήν προσοχήν, έκίνησεν επίσης, ό τεράστιος στατιστικός πίναξ, της καθ' όλην την Χώραν, άδιακόπου παρακολουθήσεως, της εργασίας των Ιατρικών και φαρμακευτικών επισκεπτών, εργασίας βασιζομένης επί ένός προκαθορισμένου και μελετημένου εις όλας του τάς λεπτομερείας σχεδίου, τό όποϊον επιτρέπει εις οιανδήποτε στιγμήν να γίνεται ό ακριβής έλεγχος της πορείας των επισκεπτών και ταξιδιωτών της Βιομηχανίας «FAREL».

ΕΙΣ ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΑΡΜΑΚ/ΝΙΑΣ FAREL

Από των Γραφείων, οι τιμητικοί επισκέπται, ώδηγήθησαν εις τά 'Εργοστάσια της Βιομηχανίας «FAREL» επί της οδού 'Αλκαίου, όπου υπέδεχτο αυτούς εις την είσοδον, ό Γενικός Διευθυντής αυτής κ. Βασίλ. Νικολαΐδης.

Μέσα εις την κυψέλην αυτήν της εργασίας και του μόχθου, που ή 'Ελληνική έπιχειρηματικότητα και δραστηριότης κατώρθωσε, παρ' όλας τάς αντιξοότητες και τους άγώνας έναντίον προκαταλήψεων και ξένων συναγωνισμών, να δημιουργήση εκ του μηδενός εις την Χώραν μας Φαρμακευτικήν Βιομηχανίαν ίσαξίαν και έν πολλοίς άνωτέραν πολλών ξένων Βιομηχανιών, τό έπιστημονικόν προσωπικόν της Βιομηχανίας «FAREL» καθοδήγησεν τους επισκέπτας εις όλα τά τμήματα της έπεξεργασίας, κατασκευής και συσκευασίας των προϊόντων «FAREL».

Η έπιστημονική ιδιότης των επισκεπτών, επέτρεψε εις αυτούς να διαπιστώσουν όχι μόνον τάς νεωτέρας προόδους της 'Ελληνικής Φαρμακοβιομηχανίας, αλλά και τάς τελειότητας τεχνικάς εγκαταστάσεις, οιτινες δίδουν την δυνατότητα εις την Βιομηχανίαν «FAREL», να παρασκευάζη και να παραδίδη διά μηχανικών μέσων εις χείρας των Φαρμακοποιών και 'Ιατρών προϊόντα έμπιστοσύνης κατασκευαζόμενα σύμφωνα με τά νεώτερα δεδομένα της παγκοσμίου εξέλιξεως και προόδου, και ήλεγμένα διά νεωτάτων όργάνων έλέγχου.

Ιδιαίτεράν έντύπωσιν έπροξένησεν εις τους επισκέπτας τό τμήμα κατασκευής του KALMOL. Με έκπληξιν παρετήρησαν, ότι τό ξεχωριστό αυτό προϊόν της «FAREL» από της έπεξεργασίας της πρώτης ύλης μέχρι και της συσκευασίας του, χάρις εις τάς τελειότατα τεχνικά μέσα παράγεται και τίθεται εις κυκλοφορίαν χωρίς εργαζόμενα χέρια να τό έγγίσουν. Επίσης, μακρά ύπήρξε ή παραμονή των, εις τό τμήμα φυσίγγων. Τά μηχανήματα αυτού του έκπλύσεως, πληρώσεως και κλεισίματος των φυσίγγων, λειτουργούντα υπό τό άγρυπνον βλέμμα του έπιστημονικού προσωπικού, έδειξαν εις τους επισκέπτας ότι και εις τό λεπτότατον αυτό έπιστημονικόν τμήμα, υπάρχουν όλα τά τελειότατα και νεωτεριστικά τεχνικά μέσα, τά όποια επιτρέπουν εις την Βιομηχανίαν «FAREL» να παρασκευάζη προϊόντα έμπιστοσύνης.

Μετά τό πέρας της επισκέψεως προσεφέρθησαν εις τους κ.κ. Συνέδρους αναψυκτικά. Εις την ατμόσφαιραν αυτήν της φιλικής εγκάρδιότητος που έπεκράτησε, οι παλαιότεροι και οι νεώτεροι φίλοι, ήσθάνθησαν την ανάγκην, να εκφράσουν προς τον δημιουργόν της «FAREL» κ. Κώσταν Νικολαΐδην τά θερμά τους συγχαρητήρια και τον θαυμασμόν

(Συνέχεια στή σελίδα 14)

Ένα τμήμα της Αίθουσας Συσκευασίας του DECAL.

Οι επισκέπται σύνεδροι του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συνεδρίου εις τό Τμήμα Φυσίγγων. Παρακολουθούν με ζωήρον ενδιαφέρον την εργασία. Εις την φωτογραφίαν διακρίνεται ό δημιουργός της Farel κ. Κώστας Νικολαΐδης, καθώς και ό Πρόεδρος του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου κ. 'Αλέξ. Τσιτσώνης και πολλοί άλλοι εκ των συνέδρων επισκεπτών.

RHÉOCHOLINE Το άριστόν των χολεργών

ΑΣΥΓΚΡΙΤΟΣ ΕΙΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
Πρός άποφυγήν συγχίσεως υπογραμμίζετε εις τάς συνταγάς Σας την λέξιν **RHÉOcholine**

Εύγευστον
Τονωτικόν
'Αριστον δι-
εγερτικόν
της όρέξεως

STHÉNO

'Αριστον δι-
εγερτικόν
της όρέξεως
Τονωτικόν
Εύγευστον

ΙΑΤΡΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Η ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΝΙΝΑΣ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΝΕΛΛΗ

ΙΑΤΡΟΣ'Αν-
ήδης άκουσε
έξαφνικά να
του χτυπούν
την πόρτα.
'Εμπρός! έ-
φώναξε.
Μιά χαρι-
τωμένη νέα
παρουσιάστη-
κε.

—Θεέ, είπε με γλυκειά φωνή, ή
Θεία έχει πάλι πυρετό...
—Καλά, καλά, Νίνα, άποκρίθηκε ό
γιατρός, θάρρω να τη δώ...
Μόλις ό γιατρός έμεινε μόνος, άρχισε
να σκέπτεται:

—Κάθε μέρα γίνεται και πιό ώμορ-
φη. Πώς περνάει ό καιρός! Θυμάμαι...
Δεκάξη χρόνια πριν, ό πατέρας της και
συνάδελφός μου Παπαδόπουλος, πεθαί-
νοντας από λευκό όγκο, μου είπε: «Σου
έμπιστεύομαι τώρα που πεθαίνω τη
μονάκριδη κορούλα μου, την αγαπημέ-
νη μου Νίνα. Είναι όλομόναχη στον κό-
σμο. 'Ορκίσου μου πώς θα την άγα-
πās σαν παιδί σου...». 'Εγώ του ώρ-
κίστηκα. Κι' από τότε μένει μαζί μας.

Τόν καιρό, που την έπληραμε, ήταν
ένα χλωμό κι' άσχημάτιστο κοριτσάκι.
Και τώρα... Τώρα είναι δροσερή κι'
όμορφη σαν όνειρο... Τό κακό όμως
είναι ότι τη Νίνα δεν την αγαπώ σαν
παιδί μου. Τ ή ν ά γ α π ώ μ ε
π ά θ ο ς. Μου φαίνεται ό,τι κι' αυτή
τόχει καταλάβει. Είναι φοικτό... φοι-
κτό... Δέ μπορώ να κρίνω τον πόθο
μου άμα τη βλέπω. Θεέ μου... τί θα
γίνη, αν τό καταλάβη κι' ή γυναίκα
μου, που είναι πάντα άρρωστη;

Τή στιγμή εκείνη άκούστηκε πάλι έ-
ξω από την πόρτα ή φωνή της Νίνας:

—Θεέ, έλάτε γρήγορα!

'Ο γιατρός έσηκώθηκε και πήγε κον-
τά στη γυναίκα του.

—Γιατί μ' έφώναξες; τη ρώτησε.
Δέν έχεις τίποτα τό σοβαρό.

Τήν ώρα, που έτοιμαζόταν να φύγη,
γύρισε πάλι στη γυναίκα του και της
είπε:

—Μαρία, μου φαίνεται πώς, χωρίς
κανένα λόγο κουράζεσαι πολύ τη Νίνα.
Δέν προτιμάς να φέρω μιά νοσοκόμο;

—Νοσοκόμο; απάντησε ή κ. 'Ανθί-
δη. Μά... άφού έχω τη Νίνα μας, που
είναι άφωσισμένη σε μένα; 'Εκτός αυ-
τού... 'Οάρθη σύντομα ό καιρός που ή
Νίνα θα ξεκουραστή... θα ήσυχάση...
είναι νέα. Θά παντρευτή... ό 'Ανθίδης
έννοιωσε ένα σιδερένιο χέρι να του σφίγ-
γη τό λαιμό:

—Γιατί τό λες αυτό; Ξέρεις ν' άγα-
πά κανένα; ρώτησε μ' άγωνία.

—Τόν Πίπη Ροδή, αν δεν κάνω λά-
θος. Τόν πελάτη σου...

—Και πώς τό ξέρεις;

—Μου τό έκμυστηρεύτηκε. Και ξέ-
ρεις, αγαπητέ μου; Κι' αυτός ό νέος
τη λατρεύει. Είναι έξ άλλου θαυμάσιος
νέος, ώραίος, πλούσιος...

—Ναί. Μά είναι κι' άρρωστος...

—Μά έσύ τόν διεβεβαίωσες ότι σ'
ένα μήνα θα είναι έντελώς καλά. Σου
ζήτησε μάλιστα και την άδεια να παν-
τρευτή...

—Δέν ήξερα πώς ήθελε να πάρη τη
Νίνα...

—Τί σημασία έχει αυτό; 'Αφού κι'
ή Νίνα μας τόν αγαπάει τρελλά...

Τή στιγμή εκείνη μπήκε μέσα ή Νίνα.

—Νίνα, της είπε ό Γιατρός 'Ανθί-
δης, ή θεία σου μου φανέρωσε τό μυ-
στικό σου. Μά... παιδί μου, είναι
τρέλλα να σκέπτεσαι πώς μπορείς να
παντρευτής έναν άρρωστο...

—Μά, θεέ, του δώσατε τό λόγο σας
ότι σ' ένα μήνα θα είναι έντελώς καλά...

'Ο 'Ανθίδης άνατρίχασε κάτω από
τό παράξενο βλέμμα των ματιών της.
('Οχι... όχι... ό Πίπης Ροδής δέ θα
φιλούσε ποτέ αυτά τά θαυμάσια άμυ-
γδαλωτά μάτια... δέ θα έσφιγγε ποτέ
στην άγκαλιά του αυτό τό πανεύμορφο
κορμί...).

Και της άποκρίθηκε:

—Ναί, του έδωσα την άδεια μόλις
τελειώση τις δέκα ένέσεις να παντρευ-
τή. Μά δέν ήξερα ότι έπρόκειτο να πά-
ρη γυναίκα του έσένα. Τέλος πάντων,
άφησε... θα δούμε...

—'Ο Πίπης Ροδής, χάρι στη θεραπεία
του Γιατρού 'Ανθίδη, πήγαινε πραγμα-
τικά στο καλύτερο. Κι' ή μικρούλα Νί-
να ήταν όλη χαρά. 'Αποκαλούσε τώρα
τόν Πίπη: «ό άρραβωναστικός μου».

Κι' εκείνος της είχε υποσχεθή ότι
μόλις έτελείωνε την τελευταία ένέσι, θα
την έζητούσε σε γάμο.

Μιά μέρα ό γιατρός, χωρίς να τό
θέλη, είδε να κρυφομιλούν ό Πίπης με
τη Νίνα στο διάδρομο και κρύφτηκε πί-
σω από μιά κουρτίνα, για ν' άκούση.

Σέ μιά στιγμή, ό Πίπης έσκυψε κι'
έφίλησε τη νέα, λέγοντάς της:

—Ξέρεις, αγάπη μου, αύριο τελειώ-
νει πια ή θεραπεία μου. Μεθαύριο θα
σε ζητήσω όριστικά από τό γιατρό...

—Ναί, ναί, Πίπη μου, άποκρίθηκε
ή Νίνα, μ' άνεξήγητη βιασύνη. Θέλω
γρήγορα να γίνη ό γάμος. Θέλω να
φύγω πια από 'δώ μέσα...

—Γιατί, αγάπη μου;

—Μή με ρωτάς τώρα, Πίπη. 'Αμα
γίνω γυναίκα σου, θα σου τά πώ όλα.
Για την ώρα, αυτό μόνο σου λέω...

Πάρε με μακριά από
τό σπίτι αυτό...

Πίσω από την κουρτίνα, ό γιατρός,
άκούοντας αυτά τά λόγια, έψιθύρισε με
λύσσα:

«—Θέλει να φύγη μακριά από μέ-
να... άλλά θα τη χωρίση
άπό τόν αγαπημένο της
ό θάνατος».

Τήν άλλη μέρα άνύποπτος ό Πίπης
Ροδής έπήγε στο Γιατρό 'Ανθίδη για
την τελευταία ένέσι. 'Εκανε «ο λ ξ ε-
τ ρ ί ν η», μιά σκευασία, που ώφελεί
σε μικρή δόσι και σκοτώνει σε μεγάλη.

'Ο Γιατρός ήταν άλλόκοτα ταραγμένος,
έτρεμε από τη νευρικότητα κι' άργησε
πολύ σήμερα να «βρή τη φλέβα», κα-
θώς λένε στην Ιατρική άργκό.

Τέλος την βρήκε κι' όπως έπερνούσε
την ένδοφλέβια ένέσι στον αντίζηλο, του
έλεγε υπόκωφα, πνιχτά:

—Μην κινήθεις, νεαρέ μου. Σας τό
έχω πη. 'Αρκεί ένα μικρό λάθος... ό-
λίγο παραπάνω φάρμακο για να έπέλ-
θη τό μοιραίο μ' έμβολή καρδιάς...

'Ομως, ό Γιατρός 'Ανθίδης, έξαφνα
μετενόησε για την άποτρόπαια του ά-
πόφασι. 'Οχι... δέ θάκανε αυτό τό
άνανδρο κακούργημα: ήταν έρωτευμέ-
νος; ήταν όμως πρώτα άπ' όλα για-
τρός. 'Ο Ροδής ήταν αντίζηλος; ήταν ό-
μως πρώτα άπ' όλα πελάτης — ιερό
πρόσωπο, που του είχε τυφή έμπιστο-
σύνη...

Και ή ένέσις έγινε σε κανονική δόσι,
σε δόσι που ώφελεί... κι' όχι σε δόσι,
που σκοτώνει. Κατόπιν, ό Γιατρός 'Αν-
θίδης έχαμογέλασε περίεργα και είπε
στον άρρωστο:

—Κύριε Ροδή, τώρα είσθε πλέον
έκτός κινδύνου.

—Μά, γιατρέ μου λοιπόν, είχα κιν-
δυνέψει;

—Πολύ. Παραπολύ. Ξεφύγατε από
τό θάνατο παρά τρίχα. 'Εκόνεψτε να
σας άποστείλη στον άλλο κόσμο ένα
νόσημα άπαίσιο, που δέν τό είχατε σείς
άλλά τό είχε κάποιος άλλος.

—Τί νόσημα, γιατρέ;

—'Οξεΐα... ζηλοτυπία!

Οί δύο τρελλοί!

Στό φρενοκομείο.

—Μπορείτε να μου πητε, γιατρέ
μου, από τί τρελλάθηκε αυτός ό νέος;

—'Αγαπούσε μιά νέα, που παντρεύ-
θηκε με κάποιον άλλον.

—Και κείνος εκεί κάτω;

—'Εκείνος; εκείνος εκεί κάτω τρελ-
λάθηκε, γιατί παντρεύθηκε την νέα που
αγαπούσε ό άλλος.

ΙΑΤΡΙΚΑ ΕΥΘΥΜΑ

ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΚΑΙ ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ

Του κ. Δημ. Γιαννουκάκη

'Εκείνοι του έπιτίθενται και τόν δέρ-
νουν άλύπητα.

—Είσαι γιατρός;

—'Οχι...

Εύλο. Και πάλι εύλο ως που στο τέ-
λος ό άνθρωπος, για να μην τόν σκο-
τώσουν από τό εύλο, παραδέχεται:

—Μάλιστα, είμαι γιατρός.

—Τό όμολογείς λοιπόν;

—Τό όμολογώ.

—Είσαι γιατρός και καλός γιατρός
μάλιστα. Πες' το...

—Είμαι γιατρός και καλός γιατρός
μάλιστα.

—Πάμε λοιπόν να γιατρέψης τό κο-
ρίτσι του άφέντη μας που είναι μουγγό.

Κάτι τέτοια θα έγινοντο φαίνεται
στην εποχή του Μολλιέρου, στα 1650.

Πολύ άργότερα όμως, στα 1825, σχε-
δόν παρομοία ήταν και ή κατάσταση
εις την 'Ελλάδα. 'Ο άλησμόνητος χα-
ριτολόγος λογοτέχνης και δημοσιογρά-
φος Μπάμπης 'Αννινος, έχει γράψει έ-
να χαριέστατον άρθρον για τους έμπει-
ρικούς γιατρούς, τους «κομπογιαννί-
τες» της εποχής εκείνης.

'Από που όμως ή λέξις «κομπογιαν-
νίτης»; 'Αλλοι λέγουν ότι ή λέξις έβγή-
κε από τό όνομα κάποιου έμπειρικού
γιατρού Κομπογιαννη, που έγύριζε στα
χωριά Ρούμελης και Μωρηά και άφησε
τις συνταγές του και τά γιατροσόφια
του σε άπειρίαν μαθητών του. 'Αλλοι
πάλιν έπιμένουν ότι οι περισσότεροι
άπ' αυτούς κατεσκεύαζαν ρευστά φάρ-
μακα με τό βράσιμο ώρισμένων χορτών
και έπέμεναν για την άποτελεσματικό-
τητα του φαρμάκου όταν τό έχορηγού-
σαν κατά στάλες (κόμπους) ότι μ' ένα
κ ό μ π ο θά γιάνη.

'Ο Μπάμπης 'Αννινος λοιπόν, άνα-
φέρει στο άρθρον του αυτό ότι όταν ή
άστynomία της εποχής εκείνης (1825)
συνέλαβε κάποιον Ρήγαν Μωραΐτην, ά-
πό την Σάμον, που έκαμε τόν γιατρό
και είχε κατηγορηθή ότι είχε γίνει ή
άφορμή του θανάτου κάποιου πολίτου
με τά φάρμακά του, ό κατηγορούμενος
«γιατρός» απήντησεν ως έξης εις με-
ρικά έρωτήματα της άνακρίσεως.

—'Από που έμαθες την Ιατρικήν;

—'Από τόν πατέρα μου.

—'Επληρώθης διά ά μετὰθής εις
τόν άσθενή;

—Μάλιστα. 'Ενα φλωρί των όκτώ
γροσίων.

—Και τώρα τόν Ιατρόν κάμνεις;

—'Από την ήμέραν που με έκράξατε
και μου παραγγέλιατε να μην κάμνω
τόν Ιατρόν, δέν τόν κάμνω, άλλά φκιάνω
μύλους και έχω ένα μόνον πελάτην.

—Πρώτα εκύτταζες πολλούς;

—Μάλιστα. 'Εχω τό κατάστιχον δ-
λων των μακαριτών και αν αγαπάτε να
σας τό φέρω.

—'Ολων των μακαριτών! 'Ο-
λους τους άσθενείς του τους είχε πεθά-
νει ό άθεόφοβος άνθρωπος.

Χιλιάδες άνέκδοτα κυκλοφορούν εις
όλους τους λαούς του κόσμου εις βά-
ρος των γιατρών. 'Ενα άμερικάνικο πε-
ριοδικό είχε πρό ήμερών τόν έξης διά-
λογο μεταξύ δύο γιατρών:

—Κάματε καμμιά φορά λάθος σε
διάγνωση κύριε συνάδελφε;

—Μόνο μιά φορά στη ζωή μου.

—Σοβαρό λάθος;

—Σοβαρώτατο. 'Εθεράπευσα κά-
ποιον άσθενή δωρεάν γιατί είχα δια-
γνώσει πώς είναι άπένταρος, ενώ ήτο
έκατομυριοχός.

—'Ασυγχώρητο σφάλμα κύριε συνά-
δελφε. 'Αν σάς κατήγγελλαν εις τό 'Ια-
τροσυμβόριον, θα σάς άφαιρούσαν την
άδειά σας.

Οί Γάλλοι κάνουν και αυτοί πνεύμα
εις βάρος των γιατρών. 'Ενας Γάλλος
γιατρός έξήταξε μιά μέρα έναν άσθενή
που έδειχνε ανησυχητικά φαινόμενα
κρυολογήματος. Μιά στιγμή ενώ τόν
ήκροάτο και είχε κολλήμένο τό αυτί του
στην πλάτη του άσθενούς, ό γιατρός
είπε:

—Πολύ περίεργο... Μου φαίνεται
ότι άκούω καθαρά τό Βάλς του Δου-
νάβεως...

—Σωστά άκούτε γιατρέ, του απήν-
τησεν ό άσθενής. Δέν έρχεται όμως ά-
πό τό στήθος μου άλλά από τό ραδιό-
φωνο του δίπλανού διαμερίσματος.

Οί Γερμανοί είναι δηκτικώτεροι από
τους άλλους λαούς στη σάτιρά τους
κατά των γιατρών.

'Ενας γιατρός στο Βερολίνο, διη-
γούνται, έπισκέπτεται κάποιον που άρ-
ρώστησε και άφού τόν εξετάζει του
λέει:

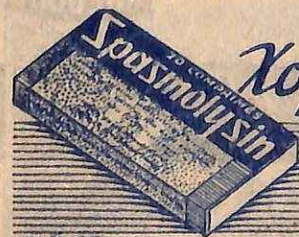
—'Αγαπητέ μου, ή άσθενείά σας ει-
ναι σοβαρωτάτη. Δέν σας άποκρύπτω
ότι είναι ένενήντα ένένα τοίς εκατό θα-
νατηφόρος.

—'Ο άσθενής άρχίζει να τρέμη.

—'Ωστε λοιπόν γιατρέ μου;

—Μην ανησυχήτε όμως καδόλου.
Είσατε ακριβώς ό έκατοστός πελάτης
μου με την άσθενεία αυτή. Οί άλλοι
ένενήντα ένένα πέθαναν...

—'Ενας άλλος ευθυ-
μος διάλογος για τους
γιατρούς είναι ό κατω-
τέρω, επίσης γερμανι-
(Συνέχεια στη 14η σ.)

Χορηγήσατε
την

Srasmolysin

Επί
ΣΠΑΣΜΟΝ

πυλωρού και κύστεως, οπαστικής και μεμβρανώδους κοιλίτιδος, κοιλικών του νε-
φρού, ουσάσεως κοιλιακών πόρων, χρόνιας χολλοκυτίτιδος, υπερκωρυφίαιας, έδ-
κους του στομάχου και ένδεκαδακτύλου, διαταραχών του νευροφυτικού συστήματος.

ΕΠΡΟΣΕΞΑΤΕ
ΤΗΝ ΔΙΑΦΟΡΑΝ
ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ

SÉDOFLORINE

ΠΡΟΣ ΠΑΣΑΝ ΑΛΛΗΝ
ΠΑΡΕΜΦΕΡΗ
ΣΚΕΥΑΣΙΑΝ

Διά τουτο έχει και ΑΝΩΤΕΡΑ θεραπευτικά αποτελέ-
σματα. 'Επί πλέον είναι ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΤΕΡΑ.
Υπογραμμίζετε εις τας συνταγάς σας την συνάβαν SÉDOFLORINE.

Τι διηγούνται οι γιατροί ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΡΩΣΤΟΥΣ

ΕΝΑ θαυμάσιο ταξιδάκι προς τα μαγευτικά νησάκια του Σαρωνικού, έκαναμε παρέα μ' έναν από τους πιο γνωστούς παθολόγους Ιατρούς της 'Αθήνας. Έσκέφθηκα ότι την ευχάριστη παρέα του έπρεπε να την εκμεταλλευθώ για το... «Σαλόνι του 'Ιατρού».

Ήθελα να τον βάλω να μās διηγηθῇ κανένα ανέκδοτο από τους πολλούς αρρώστους που δέχεται στο 'Ιατρείον του καθημερινώς. 'Η παρέα έμυθη καταλλήλως από τον υποφαινόμενον και σε λίγο ό γιατρός είχε δεχθῇ να μās διηγηθῇ ένα «πολύ νόστιμο» που του είχε συμβῇ στο 'Ιατρείο του μόλις πρό ἡμερῶν.

— Ξέρετε — άρχισε να μās λέῃ — στο 'Ιατρείο μου δέχομαι καθημερινῶς 4 - 6 μ. μ. γνωστούς και άγνωστους. Έκείνο τὸ απόγευμα κατὰ τὰς 4 καὶ μισή ἔλαβα ένα τηλεφώνημα μίας πολύ γνωστής μου κυρίας ἡ ὁποία, σὺν τοῖς ἀλλοῖς, ἦτανε καὶ γειτόνισά μου. Έμενε ἀκριβῶς ἀπέναντι ἀπ' τὸ 'Ιατρείο μου.

— Θὰ μοῦ κάνετε μιά χάρι, γιατρέ μου; μοῦ εἶπε στὸ τηλέφωνο. — Εὐχαρίστως. — Θὰ ἤθελα νὰ με δεχθῇτε μόλις ἔλθω διότι εἰμαι πάρα πολὺ βιαστική. Καὶ ἐπειδὴ ξέρω ὅτι τὸ σαλόνι σας εἶναι πάντα γεμάτο, σὰς παρακαλῶ νὰ με διευκολύνετε.

Στὴν ἀρχὴ δὲν κατάλαβα περὶ ποίας κυρίας ἐπρόκειτο. — Κάθεσθε μακρυά; — 'Όχι καλῆ. Εἰμαι ἡ κυρία τάδε (μοῦ εἶπε τὸ ἐπώνυμόν της). Μπορῶ νὰ ἔλθω σὲ πέντε λεπτά.

Παρ' ὅλον ὅτι εἰμαι ἄτεγκτος στὸ ζήτημα τῆς σειρᾶς, ἐπειδὴ ἐπρόκειτο περὶ κυρίας καὶ μάλιστα τόσο βιαστικῆς, κατὰλαβα δὲ ὅτι δὲν θὰ εἶχε καὶ τίποτε τὸ σοβαρὸ, ἀφοῦ μοῦ μιλοῦσε με τὴν διαθεσιν, ἐκάμφην.

— Καλὰ, κυρία μου, τῆς εἶπα. Θὰ εἰδοποιήσω τὴν νοσοκόμῳ μου νὰ σὰς προτιμήσῃ μετ' ὅσον. Νὰ πῆτε ἄλλωστε καὶ σεις πῶς φεύγετε στὰς 6 μ. μ. μετ' ὅσον «Σεμπλὸν» ὥστε νὰ δικαιολογηθῶ κι' ἐγὼ στοὺς πελάτες ποὺ θὰ περιμένουν τὴ σειρὰ των.

— 'Α! ὠραία! ὠραία! Έκαμε στὸ τηλέφωνο. Καὶ βέβαια θὰ φύγῳ μετ' ὅσον «Σεμπλὸν»... ἀλλὰ ὅχι σήμερα. 'Ισως σ' ἕνα μῆνα! 'Όραία! ὠραία! Μπράβο, γιατρέ μου. Κι' ἐκλείσε τὸ τηλέφωνο.

Αὐτὰ τὰ ὠραία, ὠραία, ὠραία μ' ἐπάγωσαν λίγο. Δὲν μ' ἄρεσαν καθόλου. 'Αλλὰ ἰδὲ... κακὸ εἶχε γίνῃ πλῆθυν.

Μετὰ 5 λεπτά τῆς ὥρας ἡ κυρία ἡ γειτόνισά μου, μιά, ὁμολογῶ πρώτης τάξεως κυρία, ὠραιότατη, κομψοτάτη καὶ ἀκριετὰ νῆα εὐρίσκετο εἰς τὸ 'Ιατρείον μου. 'Η μικρὴ κωμωδιοῦλα περὶ ταξιδίου της μετ' ὅσον «Σεμπλὸν» εἶχε παιχθῇ θαυμάσια.

— Πῶς εἴσθε, κύριε καθηγητά; με ρώτησε.

— Πολὺ καλὰ, ἀπήντησα. Εὐχαριστῶ.

— Κατ' ἀρχὴν, σὰς εὐχαριστῶ πάρα πολὺ, ποὺ μ' ἐδεχθήκατε ἀμέσως. 'Α, εἴσθε πάρα πολὺ καλὸς κι' εὐγενικός.

— Σὰς εὐχαριστῶ.

— Παρακαλῶ. Μὴ μ' εὐχαριστήτε καθόλου. 'Όλος ὁ κόσμος σὰς λέει καλῶ. Εἴσθε χρυσὸς ἄνθρωπος. Μάλαμα. Καὶ τί γιατρός! Σπουδαῖος! Μακάρι νὰ εἶχε ἡ 'Ελλάδα ἄλλους δέκα σὰν καὶ σὰς. Κανεὶς δὲν θὰ πῆβαινε! 'Αλήθεια σὰς πῆθανε ποτὲ κανέναν πελάτη; Μιλοῦσε με ταχύτητα ἀερισιπροσθουμένου ὑπερηχητικοῦ ἀεροπλάνου καὶ ἐκινεῖτο συνεχῶς ὡς... ἀνεμοστρόβιλος!

Έσκέφθηκα ὅτι ἔπρεπε νὰ κάνω ὑπομονήν. Τὸ λάθος ἄλλωστε ἦτανε δικό μου. Έπρεπε νὰ τιμωρηθῶ.

— Λοιπόν, κυρία μου, τῆς εἶπα πῆστε μου τί θέλετε. Καθῆστε κατ' ἀρχὴν νὰ σὰς ρωτήσω μερικὰ πράγματα.

— 'Ότι θέλετε καὶ ὅσα θέλετε. Εἰμαι στὴ διάθεσί σας ἐξ ὀλοκλήρου. Ξέρετε γνωρίζω καὶ τὴν... κυρία σας. 'Α! πολὺ καλὴ κυρία καὶ... ὡμορφῇ. Μπράβο σας γιατρέ. Έχετε χρόνια παντρεμένος; Έχετε παιδιάκια; Πόσα ἔχετε;

Ήσαν τόσοι ἀτραπιαῖα καὶ ἀλλεπάλληλα τὰ ἐρωτήματα ποὺ ὁμολογῶ ὅτι μοῦ ἦτανε ἀδύνατο νὰ συγκεντρωθῶ καὶ ν' ἀπαντήσω.

Έκαμα ὅμως πρό τῆς θυέλλης αὐτῆς ἡ ὁποία εἶχεν εἰσβάλῃ εἰς τὸ γραφεῖο μου, μίαν ὑπερτάτην προσπάθειαν, συνεκentrῶθην καὶ κάπως ἐπιτακτικὰ εἶπα.

— Κυρία μου, καθῆστε! Πρέπει νὰ τελειώνουμε. Έξω περιμένουν καὶ ἄλλοι.

— Βεβαίως θὰ τελειώσουμε. Δὲν ἦρθα ἐδῶ γιὰ νὰ ξημερωθῶ.

(Συνέχεια στὴ σελίδα 14)

— Έλα γιατρέ γιατί ὁ ἄνδρας μου, ἔπαθε ἐλαφρά δηλητηρίασι ἀπὸ... τὴν υατερῶλα!..

ΠΙΑΣΤΕΣ
ΠΑΓΩΤΑ

— Ένα γιατρό γρήγορα νὰ τοὺς ευνεφέρῃ, γιατί δὲν πρόλαβαν νὰ με πληρῶσουν!..

— Τὸ σήμερον ἡμέρα ποὺ ἀχάριετοι αὐτοὶ οἱ γιατροί, τόσοι καὶ τόσοι πελάτες τοὺς ἔβειβαν καὶ οὔτε ἕνα εὐχαριστὸ δὲν μοῦ εἶπαν!..

— Καὶ δὲν μοῦ λέτε ἀπὸ ποῦ ψώνιες τὴν φέτα, γιὰ νὰ πάρω κι' ἐγὼ γιὰ τὴν πεθερά μου;

ΚΛΙΝΙΚΗ

— Γιατρέ, ὁξεία δηλητηρίασι ἀπὸ... γάλα!..

— Ἡ γάτα... Μὴ τρῶς, γιατί μοῦ φαίνεται ὑποπτό αὐτὸ τὸ βουβάνιμο!..

Τι διηγούνται οι ἄρρωστοι ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΑΤΡΟΥΣ

ΣΑΣ συνέβη ποτὲ νὰ ἐξακριβώσετε μίαν ἀσθένειαν ἀπὸ τὴν... ζήλεια τῆς γυναίκας σας; 'Ασφαλῶς ὀχι. 'Όλοι οἱ γιατροὶ εἶχαμε περιέργους καὶ ἀπρόοπτους ἀνακαλύψεις ἢ διαπιστώσεις μίας ἀσθένειας. Σὰν κι' αὐτὴ ὅμως ἡ ὁποία συνέβη εἰς τὸν ὑποφαινόμενον εἶναι ἀσφαλῶς ἀδύνατον νὰ ἔχῃ συμβῇ.

Μὲ τὴν γυναῖκα μου τὴν 'Αρσινόῃ εἴμεθα παντρεμένοι ἐδῶ καὶ τρία χρόνια. Ζοῦμε ταιριασμένα καὶ πολὺ εὐχάριστα. Εἶναι ὑγιεινὴ — εὐτυχῶς — ὅπως κι' ἐγὼ. Τρῶγει θαυμάσια. Έχει μάλιστα μιά πολὺ διαβολεμένη ὄρεξι. Δὲν εἶχα διαπιστώσει ὅτι εἶναι ζηλιάρα. 'Αλλωστε κι' ἐγὼ δὲν εἶχα δώσει καμμιὰ ἀφορμή.

Μιά ἀπὸ αὐτὲς τῆς ἡμέρας ἐπῆγα μετ' ὅσον τὸ ἐστιατόριο. Εἶχαμε καθῆσε ὁ ἕνας ἀντίκρυ στὸν ἄλλο, καὶ μόλις μās εἶχανε φέρει τὴν σούπα, ὅταν ἡ γυναῖκα μου σηκώνοντας τὸ κεφάλι ἀρχισε νὰ παρατηρῇ κατὰ ποὺ βρισκόταν πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη μου.

— 'Ω! ὦ! ἔκανε σὲ μιά στιγμή. 'Α! 'Α! 'Α! ἐπαπέλαβε.

— Τί συμβαίνει; ρώτησα ἐγὼ ἐνῶ ἐτοιμαζόμουν νὰ γυρίσω.

— Θὰ μοῦ κάνῃς τὴν μεγάλη εὐχαρίστησι νὰ μὴ γυρίσῃς — μίλησε ἡ γυναῖκα μου με ξηρότατο τόνο. Κάνε μου τὴν χάρι γιατί ποῖος ξέρει τί συνενοηθήκατε μετ' ὅσον τὴν μαίμου αὐτὴν, ὅταν μῆκαμε μέσα.

Ἡ γυναῖκα μου με κύτταξε ἀγρία. — Έλα καὶ σύ, ποὺ κάνεις πῶς δὲν ξέρεις. Εἶναι μιά γυναῖκα ποὺ ἐδῶ καὶ λίγην ὥρα δὲν κάνει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ σὲ κυττάξῃ. Ποιὰ εἶναι μόνο σὺ ξέρεις νὰ μοῦ πῆς.

— Μὰ ἂν δὲ μ' ἀφίσχῃς νὰ γυρίσω νὰ κυττάξῳ πῶς θέλεις νὰ στὸ πῶ; διαμαρτυρήθηκα. Δὲν ἔχω κι' ἄλλα μάτια στὴν πλάτη μου.

— 'Ασε τ' ἀστεία καὶ δὲν σοῦ πᾶνε — ἔκαμε ἡ γυναῖκα μου. Έσὺ δὲν τὴν εἶδες ποὺ θὰ γούρλωσες σὰν γαρίδα τὰ μάτια σου ὅταν θὰ πρωτομῆκαμε ἐδῶ μέσα; Αὐτὴ κάθεται μ' ἕνα ἄνδρα ποὺ μοῦ γυρνᾷ τὴν πλάτη. Ένῳ ρίχνει ματιὰς πρὸς τὸ μέρος μας, ὅλο μιλά μετ' ὅσον σὺντροφῶ τῆς σίγουρα γιὰ νὰ μὴ τραβήξῃ τὴν προσοχήν του, ὅπως καὶ τὴ δική μου, ὅα εἶναι — εἰμαι βεβαία — καμμιὰ ἐρωμένη σου.

— Έρωμένη; — εἶπα ἐγὼ γεμάτος ἀγανάκτησι. Σὰν νὰ μὴ μοῦ ἔφθανε μιά σύζυγος σὰν καὶ σένα ὥστε νὰ τρέχῳ νὰ βρῶ κι' ἄλλῃ γυναῖκα γιὰ νὰ τὴν ἔχω ἐρωμένη. Πῶς εἶναι τουλάχιστον;

— 'Όστε ἀρχίζεις κι' ἐνδιαφέρεσαι γι' αὐτήν; οὐρλιασε ἡ γυναῖκα μου. Παληάνθρωπε! Καζανόβα! Δὸν Ζουάν! 'Αλλὰ ἐννοία σου δὲν ἔπρεπε σὲ καλὰ μερί. Εἶναι τέρας ἀσχημίας, με ἕνα κίτρινο δέρμα βαμμένο προκλητικὰ, καὶ με ἕνα καπέλο ποὺ μόνο τὰ ἄλογα μποροῦν νὰ τὸ φορέσουν τὸ καλοκαίρι... 'Όραῖο γούστο ἔχεις στὴν προτιμήσει σου! Τέτοια χάλια, Θεέ μου, δὲν τὰ ξυμείδω. 'Αλλὰ εἶται εἰσάστε σεις οἱ ἄνδρες. Μόλις σὰς μυρίσει φουστάνι, δὲν πᾶει νὰ τὸ φορᾷ καὶ μιά κατσίκια. ἀμέσως τρέχετε ξοπίσω τῆς. Έννοια σου ὅμως δὲν θὰ μ' ἔχῃς καὶ πολὺ στὴν πλάτη. Έπειτα ἀπὸ τὴν ὥρα θὰ πᾶω στὴν μαμά. Κακέ! καὶ ἀρχισὲ τὰ κλάματα.

Δὲν βαστήχτηκα πιά. Έπρεπε νὰ ἰδῶ μετ' ὅσον τὴν πτέρα τοῦ σκανδαλίου. Γύρισα ἀπὸτομα πίσω μου καὶ, ὡ Θεὲ τῶν Θεῶν. Πίσω ἀπὸ τὸ τραπέζι μας δὲν βρισκόταν κανεὶς ἄλλος. 'Απλῶς, ὑπῆρχε ἕνας μεγάλος βενετσιάνικος καθρέπτης, ὅπου πρώτοι καὶ καλύτεροι ἀπὸ ὅλο τὸ μαγαζὶ φαίνονταν εἰς ἐμεί, δηλ. ἡ πλάτη μου ἐνῶ ἔτρωγα καὶ ἡ γυναῖκα μου ἐνῶ με ἔβριζε!

Τὴν ἄλλην ἡμέρα τὸ ποῶ εὐσχήμως, πῆγα τὴν γυναῖκα μου σ' ἕναν ὀφθαλμίατρο. Μας ἔδωσε δύο κολύσια καὶ τῆς ὑπέδειξε νὰ βάλῃ γυαλιά... Τὸ ἄλλο βράδυ πῆγα μετ' ὅσον ἐνῶ ἐστιατόριο. Έγὼ ἀπέφευγα νὰ πῶ λέξι γιὰ τὸ ἐπισηδίο τῆς ζήλειας. Έκείνη ὅμως δὲν κρατήθηκε.

— Φοβεροὶ — μοῦ εἶπε σὲ μιά στιγμή — εἰσάστε σεις οἱ γιατροί. Μιά φορὰ κι' ἐγὼ σοῦκανα σκηνὴ ζηλοτυπίας καὶ μούβαλες τὰ... γυαλιά!

ΒΙΚΤΩΡ ΟΛΥΜΠΙΟΣ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ

- 16 - 20 'Ιουλίου. Διεθνὲς Συνέδριον Κλινικῆς Βιολογίας ἐν Λονδίνῳ.
- 16 - 21 'Ιουλίου. Διεθνὲς Συνέδριον Ψυχολογίας ἐν Στοκχόλμῃ.
- 17 - 24 Αὐγούστου. Διεθνὲς Συνέδριον Ἐντομολογίας ἐν Ἀμστερνταμ.
- 3 - 7 Σεπτεμβρίου. 2ον Διεθνὲς Συνέδριον Πολυμελετίτιδος ἐν Κοπεγχάγῃ.
- 3 - 7 Σεπτεμβρίου. Διεθνὲς Συνέδριον Ἀνασθητικῆς ἐν Λονδίνῳ.
- 9 - 15 Σεπτεμβρίου. 1ον Διεθνὲς Συνέδριον Ἰατρικῆς τῆς Ἑργασίας ἐν Λισαβῶνι.
- 15 - 20 Σεπτεμβρίου. Παγκόσμιον Ἰατρικὸν Συνέδριον ἐν Στοκχόλμῃ.

Ψατρινά Ξεδιναίρα

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ δεκαήμερον του 'Ιουνίου υπήρξε γόνιμον εις υγειονομικήν κίνησιν. ατροί, Φαρμακοποιοί και μέτοχοι του Τ.Σ.Α.Υ. συνήλθον εις διήμερα ή τριήμερα συνέδρια και αντήλασαν τας γνώμας των επί ύψιστης σημασίας υγειονομικών θεμάτων. 'Η εφαρμογή του 'Ιατρικού Κώδικος, ή ασφάλις των άγροτών, ή δημιουργία ειδικής φαρμακευτικής διευθύνσεως εις τόν 'Υπουργείον Κοινωνικής Προνοίας και ή οικονομική ενίσχυσις των μετώχων του Τ.Σ.Α.Υ. υπήρξαν τὰ γενικώτερα θέματα. Παραλλήλως έρευνήθησαν και δευτερευούσης σημασίας θέματα.

Οί όμιληταί των συγκροτηθέντων συνεδρίων υπήρξαν πολλοί. Τά συνέδρια έτίμησαν διά τής παρουσίας των ό 'Υπουργός τής 'Υγεινής και πολλοί άνώτατοι Κρατικοί λειτουργοί. 'Ο ήμερήσιος τύπος καθώς και ό υγειονομικός ήσυχόληθη με τας εργασίας των υγειονομικών συνεδρίων και γενικώς έκρίθησαν αί ληφθείσαι αποφάσεις των. ώς λογικά και δίκαια. 'Ας ίδωμεν τώρα πόσα έξ αυτών θα πραγματοποιηθούν. Ευχόμεθα πραγματοποιούμεναι ν' άποβούν και έπ' ώφελείας των υγειονομικών και ιδιαίτέρως των Ιατρών και των φαρμακοποιών.

ΕΙΣ τόν συγκροτηθέν Ιατρικόν Συνέδριον οί παρευρεθέντες εκπρόσωποι των Ιατρικών Συλλόγων ήσαν όλοι σε φόρμα.

'Εμίλησαν με τάξιν και ανέπτυξαν με πολλήν κοσμιότητα τας άπόψεις των. Κι' έτσι οί Ιατροί έκαμαν τήν καλύτεραν... διάγνωσιν διά τὰ ζητήματά των τὰ όποια και έλπίζεται ότι τώρα πλέον θα... θεραπευθούν. Τό εύχόμεθα.

«ΦΑΡΕΛ» έδεξιόδη ένα μεσημέρι τούς συνέδρους των Φαρμακευτικών Συνεδρίων. Είδαν τὰ νέα γραφεία της (όδός Μάρνη 7) έθαύμασαν τόν ειδικόν επιστημονικόν κέντρον ήπου 'υπάρχει πλουσιωτάτη συλλογή νεωτάτων ανατομικών προπλασμάτων, συνεχάρησαν τούς κ. κ. Νικολαΐδη, πατέρα και υιόν, διά τήν πρόδον τής 'Εταιρίας.

Στό τέλος τής ώραιάς και σεμνής δεξιότητας ό αδιόρθωτος έπαρχιώτης καλαμπουριστής έμίλησε.

— Γι' αυτό μάς άρέσει ή 'Αθήνα. Τώρα,

πίνεις και πάνε κάτω τὰ... φαρμάκια!!

ΕΙΣ τόν συγκροτηθέν Συνέδριον των Φαρμακοποιών τής 'Ελλάδος, ανεπτύχθη λεπτομερώς διατί πρέπει να συσταθί εις τόν 'Υπουργείον Κοινωνικής Προνοίας - 'Υγεινής και Φαρμακευτικής Διεύθυνσις. 'Αλλά γιατί τήν θέλουν; ήρώτησε κάποιος. Διότι χωρίς αυτήν

τήν Διεύθυνσιν οί φαρμακοποιοί καθημερινώς... φαρμακωνονται και ποτιζονται με λογής-λογής... δηλητήρια!!

Ένα μικρό δραματάκι

Η άρρώστεια τής μητέρας του

ΚΑΘΕ βράδυ κατά τις δέκα ό Ιατρός 'Αλέκος Ευγενικός σηκώνονταν από τόν τραπέζι, έλεγε ένα στοργικό 'Γεια σου Λουΐζα, στην γυναίκα του, έφορσε τόν κάπello κι' έβγαλε από τόν στίτι. Κάποτε έπηλυνε στόν κινηματογράφο ή στο καφενείο για να συναντηθί με τούς φίλους του. 'Όταν όμως χτυπούσαν τὰ μεσάνυχτα, επέστρεφε στό στίτι.

Η γυναίκα του έρραβε λιγάκι, έδιάβαζε, έκουγε τόν ραδιόφωνο άν τόν πρoγραμμά τής άρεσε, και μετά πήγαινε να κοιμηθί. 'Έτσι τούλάχιστον πίστευε αυτός.

Έκεννο τόν βράδυ όμως, μόλις έφθασε στό καφενείο, είδε πως έξέχασε τὰ κλειδιά στό στίτι κι' έξαναγύρισε για να τὰ πάρη. Είχε φθάσει στην έξαπορτα τής πολυκατοικίας που έμενε και ήταν έτοιμος να περάσει τόν κατώφλι, όταν έξασφα διέκρινε τήν Λουΐζα, τήν γυναίκα του, που έβγαλε βιαστικά από τόν στίτι χωρίς να τόν αντίληψη.

Έστάσεις κι' έμεινε σάν παράλυτος στή γωνία τού δρόμου. 'Επειτα, σάν να πήρε μια βαφική άπόρρασι, άρχισε να τήν παρακολουθί. Καθώς έπηγαινε, έμονολογούσε με άγωνία. 'Πού να πηγαίνη ή γυναίκα μου αυτή τήν ώρα και γιατί δεν μου είπε ποτέ για τούς νυκτερινούς αυτούς περιπάτους;

Αφού έπέρασε μερικόν δρόμους ή Λουΐζα έφθασε στό καφενείο που έσύναζε ό άνδρας τής. 'Εκεί έσταμάτησε, έβριξε μια ματιά τριγύρω σάν για να βεβαιώση πως δεν τήν βλέπει κανείς (έτσι τούλάχιστον ένόμιζε αυτός) κι' έμπηκε θαρραλέα μέσα.

Κατάπληκτος αυτός τήν παρακολουθούσε με τόν βλέμμα από τὰ τζάμια και είδε τήν γυναίκα του να περιφέρεται στά διάφορα τραπέζια σάν να ζητούσε κάποιον, ενώ όλοι όσοι ήσαν εκεί μέσα τήν κοιτούσαν με άπορία. Τέλος έδωκε πάλι στό δρόμο, έστάθηκε λίγο σάν αναποφάσιστη, έπειτα έφώναξε ένα ταξί που περνούσε απ' εκεί κι' έβωσε μια διέθυνσι.

'Ετρεξε ώρα πολλή, τόσο που κόντευε να τού κοπή ή ανάσα. Πολλές φορές έκινδυνευε να χάσθ τόν ταξί που παρακολουθούσε, αλλά μέσα σ' ή τού ταξί σ' αταραχόμ ήπου ήταν υποχρεωμένο να σταματήσθ, τόν ξανάβρισκε πάλι.

Τέλος κατάρωσε να βρη ένα ταξί και να συνεχίσθ τήν παρακολουθί αθέατος. Τό ταξί που έπέβαινε ή Λουΐζα άπομακρύνθηκε από τόν κέντρο. 'Ετράβησε σε μια μακρινή γειτονία και έσταμάτησε σε μια βίλλιστα όπου έμενε ό μηχανικός Τρεσάνης ό καλύτερός του φίλος. 'Η γυναίκα κατέθηκε και μπήκε μέσα σ' αυτό τόν στίτι.

'Εκατέθηκε κι' αυτός κι' έστάθηκε εκεί, ακίνητος, άκουμπισμένος στόν τοίχο, σάν άποβλακωμένος. 'Η έκπληξη τόν είχε παραλύσει. Δεν μπορούσε να καταλάβη τήν νυκτερινή εκείνη περιπλάνησι τής γυναίκας του, αυτό τόν μυστήριο που δεν κατάρωνε να τόν διαλευκάνη

και τού όποιου ποτέ δεν είχε υποπτευθί τήν ύπαρξί.

Δέν επέτρεψε σε καμμία ύποψία να τού περάσθ από τόν νο. 'Αγαπούσε τή γυναίκα του, τήν έκτιμούσε υπερβολικά και δεν μπορούσε, δεν ήθελε να τήν υπομίσσθ. Και όμως, τί πόνο ήταν αυτός που έννοιζε βαθεία στήν ψυχή του, που τόν έκανε να μένη καρφωμένος, επ' θέσι του, βουδός και ακίνητος, άκουμπισμένος στόν τοίχο σάν ζητιάνος;

'Επέρασε ένα τέταρτο τής ώρας, μισή ώρα, ένα χρονικό διάστημα που τού φάνηκε άτελειωτο. 'Η Λουΐζα δεν έβγαλε απ' αυτό τόν στίτι, κι' αυτός δεν είχε τόν θάρρος να μπή.

Στεκόταν άκόμη εκεί, με τὰ μάτια καρφωμένα στην καγκελόπορτα όταν έπλησίασε κάποιος, τόν έπιασε απ' τόν μπράτσο και τόν τραβήξε εύθυμα. 'Ηταν ό Τρεσάνης, ό στενός του φίλος που τόν ρωτούσε.

— Καλέ τί κάνεις εδώ τέτοιαν ώρα; 'Ερωτευμένος είσαι και κάθεται κάτω από τὰ παράθυρά μου; 'Ελα επάνω να πάρουμε έναν καφέ.

Οί σκέψεις έρχόνταν συγκεχυμένες στό μυαλό του. Δεν ήξερε τί να υποθέσθ. 'Όσοο άκούοησε τόν φίλο του, περπατώντας σάν άνδρεί- κέλο και χωρίς ν' άκούη τίποτε απ' όσα τού έλεγε ό άλλος. Τέλος μπήκαν κι' οί δυο στό στίτι.

Σάν σε όνειρο, άκουσε τήν καμαριέρα να λήη τού Τρεσάνη:

— Είναι μια κυρία μέσα. Σας περιμένει πολλήν ώρα, γιατί μου είχατε πη ότι θα γυρίζατε γρήγορα.

— Μια κυρία; Έκανε κατάπληκτος ό μηχανικός. Με συγκωρείς μια στιγμή 'Αλέκο. Δεν μπορώ να φαντασθ ποιά μπορεί να είναι. 'Εμπήκε στό σαλόνι, αλλά βγήκε σχεδόν άμέσως, φωνάζοντας.

— Να ό άντρας σας, κυρία μου, έδω είναι... 'Εκείνη τότε έτρεξε σιμά του.

— Σε έζητησα ποιντό 'Αλέκο, τού είπε, αλλά δεν μπόρεσα να σε βρω σούβανά. 'Ηρθε ένα έπείγον τηλεγράφημα για σένα, αλλά μην τρεμάσθ, δεν θα είναι τίποτα. 'Ενα τηλεγράφημα από τήν μητέρα σου που σου λέει να φύγθς άμέσως. Ευτυχώς που σκέφθηκα ναρθώ εδώ να σε ζητήσω. Γρήγορα όμως, για να προλάβήσθ τόν τράινο που φεύγει τὰ μεσάνυχτα. 'Ελα άγαπητέ μου και μην άνησυχί, αφού ξαίρεις ότι πολλές φορές ή μητέρα σου τρομοκρατείται με τόν τίποτα. Τήν έπιασε άγκαλιά. Κατέθηκεν μαζί, σιωπηλά, σφιγμένοι ό ένας στόν άλλον, σάν να κάνουν κουράγιο.

— Ένας άλλος πόνος τόν έπείριμε, ίσως πολύ διαφορετικός απ' αυτόν που είχε δοκιμάσει, αλλά άσφαλώς λιγώτερο τρομερός, γιατί θα είχε τώρα δίπλα του ένα πλάσμα τρυφερό που θα τόν παρηγορούσε, μιάν άγαπημένη γυναίκα που για μια στιγμή φοβήθηκε πως θα τήν έχανε.

507 Σ.Γ.

ΑΠΟ ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΑ ΔΥΟ ΙΣΤΟΡΙΚΑ... ΕΠΙΘΕΤΑ!

Η Φαίδρα, ή... φαιδρότης και τὰ... φαιδρά!

ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ 'Ιπποκράτιδης, νέος κομψός και εύσταλής, με λεπτότατον, ως σειρήτιον, μαύρο μουστάκι κάτωδι τής ρινός (μύτης δεν πάει είναι άσχημο) έσπούδαζε τήν Ιατρικήν έπιστήμην εις τόν 'Εθνικόν Πανεπιστήμιον.

'Εκεί, εις τόν περίβολον και εις ώρας διαλειμμάτων και φιλικών φοιτητικών συγκεντρώσεων, έβλεπε τήν ροδοπάρειον και καλλιγράμμον νεαράν φοιτήτριά τής Φαρμακευτικής έπιστήμης δεσποινίδα Φαίδραν 'Ασκληπιάδου.

Η ώραία φοιτήτρια τόν έβλεγε με χιρις... έγκάτων τής καρδιάς του και μίαν ώραιάν ήμέραν άπεφάσισε να τήν πλησιάσθ.

— Δεσποινίς, έτραύλισεν εις γλυκύτατον και θωπευτικόν τόνον ό νεαρός κ. 'Ιπποκράτιδης, μου επιτρέπετε να σας έρωτήσω κάτι;

— Παρακαλώ, απήντησε συστελλομένη ως... παπαρούνα μετά τήν δύσιν τού ήλιου, τί θέλετε;

— 'Ηθελα να σας έρωτήσω διά μίαν συμφοιτήτριάν σας, τήν δεσποινίδα Μαρμελαδάκη.

— Πώς; Μαρμαραδάκη;

— Όχι. Μαρμελαδάκη.

— Δεν τήν γνωρίζω.

— Είναι μια ώραϊοτάτη δεσποινίς όπως ύμεις.

— Σοβαρώς; Δεν τήν γνωρίζω. Σεις πως λέγεσθε;

— Πραξιτέλης 'Ιπποκράτιδης φοιτητής τής 'Ιατρικής.

— Φαίδρα 'Ασκληπιάδου, φοιτήτρια τής Φαρμακευτικής.

— Ολίγα λεπτά μετά τήν γνωριμίαν των ό κ. 'Ιπποκράτιδης άπεφάσισε να προχωρήσθ.

— Καίομαι υπό πυρετού, τής είπεν.

— Να πάρετε κινίνο και... λάδι.

Δηλαδή... καθάρισον. Αυτά άλλωστε τὰ... ξέρετε. Γιατρός γίνεσθε.

Μα καίομαι υπό πυρετού άλλης μορφής...

— Μήπως είναι ό πυρετός σας... τυφοειδής ή έξανθηματικός; Σας βλέπω άλλωστε που έχετε και κοκκινίλες στό πρόσωπό σας.

— Ό κ. 'Ιπποκράτιδης είχε γίνει πράγματι καταπόρφυρος ως... πελτές...

— Έχω τυφώνα... αίσθηματικόν, όχι τυφον...

— Η Δεσποινίς Φαίδρα 'Ασκληπιάδου έχαμήλωσε τόν πρόσωπόν της. — Ό κ. 'Ιπποκράτιδης έπι-

στευσεν ότι είχε αρχίσει να κυριεύη τόν φρουρίον.

— Είμεθα δεσποινίς δύο... ιστορικά έπιθετα. Δεν νομίζετε ότι θα έπρεπε να... συνεργασθώμεν εις τήν... ζωήν;

— Να συνεργασθώμεν; 'Αλλ' άκόμη δεν έχομεν πάρει τις άδειες.

— Μη σας μέλει. Είναι φίλος ενός φίλου εκ των φίλων τού πατρός μου ό... κύριος Μητροπολίτης...

— Η Δεσποινίς 'Ασκληπιάδου έκύτταξε τόν κ. 'Ιπποκράτιδην έκπληκτος.

— Καλέ τί σχέσιν έχει ό... Μητροπολίτης με τις άδειες μας; 'Εμείς είμεθα άκόμη εις τόν 'Αλφα.

— Θα φθάσωμεν και εις τόν ώμέγα τής εύτυχίας ώραϊοτάτη Δεσποινίς.

— Η Δεσποινίς Φαίδρα 'Ασκληπιάδου είχε ήδη αρχίσει ν' άντισταλάσθ περρι τίνος έπρόκειτο. Άνοιξεν έκπληκτος τὰ μάτια της κι' έφώναξε:

— Βοήθεια. Βοήθεια. Ένας τρελός...

— Ό κ. 'Ιπποκράτιδης έμεινε άτάραχος και συνεπλήρωσε:

— Από... έρωτα Δεσποινίς... άπό έρωτα...

— Η Δεσποινίς Φαίδρα 'Ασκληπιάδου είχε εν τώ μεταξύ έξαφανισθ κι' έτσι οί τελευταίοι λόγοι τού κ. 'Ιπποκράτιδης έμειναν εις τόν... κενόν...

— Ό κ. 'Ιπποκράτιδης έγινε ένας από τούς καλύτερους Ιατρούς τής περιφέρειας του. Από φίλους του φοιτητάς είχε γνωσθί τόν μικρόν αυτό έπεισόδιον με τήν Δεσποινίδα Φαίδραν 'Ασκληπιάδου. Και όταν κάποτε τόν έρωτήσαν τί απέγινε ή άτυχής εκείνη ήρώϊς τής έρωτικής του έξομολογήσεως, ό κ. Πραξιτέλης 'Ιπποκράτιδης απήντησε:

— Παρήλθεν ή... φαιδρά εκείνη των έρώτων εποχή.

— Οί έρωτήσαντες όμως έμειναν άναυδοι όταν καθώς άνοιξε ή πόρτα τού γραφείου εις τόν όποιον έδέχετο ό κ. 'Ιπποκράτιδης εισήλθε μια τεραστίον διαστάσεων χονδρή γυναίκα.

— Νά. Είπεν ό κ. 'Ιπποκράτιδης, τόν... 'Ιθαλμά μου.

— Η γυναίκα μου Κα Φαίδρα 'Ιπποκράτιδου πρώην 'Ασκληπιάδου. Άντελήφθην ότι ή υπόθεσις είχε γίνει... φαιδρά. Καί άπεφάσισα να τήν άπαθανάτισω εις τόν 'Σαλόνι τού Γιατρού.

Ε.

ΧΑΝΟΝΤΑΙ ΤΑ... ΚΟΚΚΑΛΑ ΤΟΥ!

ΕΙΝΑ ή ζωή τού νεαρού Χέρμαν 'Αλσοπ πλησιάζει στό μοιραίο τέλος της, μένει πάντα μυστήριο για τήν έπιστήμη ή παράδοξη άρρώστεια, που συνετέλεσε ώστε να χάνωνται τὰ... όστά του! 'Ο Χέρμαν ήταν τόν μικρότερο από τὰ έξη παιδιά ενός άμερικανού κτηματίου τής 'Αριζόνας, ηλικίας 18 έτών. Τόν Αύγουστο τού 1947, καθώς έσκαρφάλωνε σ' ένα συρματόπλεγμα, σκάλωσε τόν πόδι του κι' έπεσε. Παρατονέθηκε κατόπιν ότι τού πονούσε ό δεξιός ώμος, ό γιατρός υπέθεσε ότι έπρόκειτο για κάτι άσήμαντο και τού συνέστησε απλώς άνάπαυσι. 'Επειτα όμως από μερικούς μήνες, οί γονείς του παρατήρησαν ότι ό ώμος του ζάρωνε. Τόν έπηγαν τότε σ' ένα νοσοκομείο κι' έμαθαν ότι ή πάθησις του ήταν σοβαρή κι' άθεράπευτη. Πράγματι, στην άκτινοσκόπησι, οί γιατροί παρατήρησαν έκπληκτοι ότι είχαν χαθί τελείως τὰ κόκκαλα τού ώμου, χωρίς ν' άφίσουν κανένα ίχνος! Μη μπορώντας να κάμουν τίποτα, τόν έστειλαν όπισθ, στό στίτι του. Τόν Μάρτιο τού 1948, ό Χέρμαν έγύρισε πάλι στό νοσοκομείο. 'Η καταπληκτική άρρώστεια του είχε προχωρήσει στις δεξιές πλευρές του. Ένας χειρουργός τού έκαμε έγχείρησι κι' έβγαλε ένα κομμάτι πλευ-

ρως στό πημείο όπου έχάνονταν λίγο-λίγο τὰ κόκκαλα των πλευρών. 'Η μικροσκοπική όμως εξέταση, δεν άπέδειξε τίποτα τόν ιδιαίτερο. Οί γιατροί φρονούν ότι τόν φαινόμενο αυτό όφείλεται σε κάποιο σπάνιο είδος όγκου, ή σε μια κυκλοφοριακή άνωμαλία ή σε μιάν άνεξήγητη διαταραχή τού κεντρικού νευρικού συστήματος «έν συνδυασμώ» με τὰ όστά. 'Όπως όδηποτε, τὰ Ιατρικά χρονικά δεν άναφέρουν παρά μιάν ή δυο παρόμοιες περιπτώσεις.

Εφ' όσον δεν υπήρχε καμμία μόλυνσις, ήταν άνώφελο να δοκιμασθούν αί σουλφαμίδαι και ή πενικιλίνη. Μία θεραπεία με βιταμίνες σε μεγάλη δόσι, άπέτυχε έντελώς. Καί οί γιατροί έδήλωσαν πια άδυναμία.

— 'Ο Χέρμαν δεν έχει πια κόκκαλα στό δεξιό ώμο και στό δεξιό επάνω μέρος τού στήθους. 'Ο θώρακάς του έχει ζαρώσει και τόν δεξιό χερσί του συνδέεται με τόν σώμα μόνο με τήν σάρκα. 'Επίσης και οί σπόνδυλοι τού λαιμού του έχουν ήδη έξαφανισθί, άφίνοντας άκάλυπτο τόν νωτιαίο μυελόν!

Οί γιατροί έπίστευαν ότι δεν θα έβγαζε τήν περασμένη άνοιξι. Κι' όμως άκόμη δεν έχει πεθάνει. 'Αλλά υποφέρει τόσο πολύ, ώστε συνεχώς τού κάνουν ένεσεις μορφίνης...

ΟΠΟΥ ΕΝΔΕΙΚΝΥΤΑΙ
ΤΟ ΑΣΒΕΣΤΙΟΝ
ΕΝΔΕΙΚΝΥΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ
ΑΝΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΟΝ

DECAL

Η ΜΟΝΗ ΣΚΕΥΑΣΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΟΠΟΙΑΝ-ΧΑΡΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΟΧΟΝ-ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ
ΜΕΤΑ ΤΩ ΑΣΒΕΣΤΙΩ Η ΒΙΤΑΜΙΝΗ D

36/2 Σ.Γ.

GRANULÉ

PECTOSAN

ΛΙΑΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥ
ΓΕΥΣΕΩΣ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΜΑ ΜΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ
ΕΝΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΜΑΧΙΚΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ

ΔΙΑΡΡΟΙΑΙ • ΕΝΤΕΡΙΤΙΔΕΣ • ΚΟΛΙΤΙΔΕΣ • ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕΙΣ ΕΚ ΤΡΟΦΩΝ
ΥΠΕΡΧΛΩΡΥΔΡΙΑ • ΕΛΚΟΣ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΔΑΚΤΥΛΟΥ

21/3 Σ.Γ.

ΤΙ ΛΕΝΕ ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΡΩΣΤΟΥΣ

(Συνέχεια από την σελίδα 8)

Άλλα μια και ήρθα πρέπει να μάθω κι' εγώ για την κυρία. Σας βλέπω άλλωστε τόσο ταιριαστούς και αγαπημένους να φεύγετε κάθε βράδυ μαζί, με το αυτοκινητάκι σας! Ξέρετε εγώ δεν ματιάζω καθόλου.

Είχα αρχίσει να εκνευρίζομαι. Αυτή δεν ήταν γυναίκα. Ήταν θεομηνία, σιμούν... δευτέρα παρουσία! Τά είχα χαμένα.

Έξαφνα μου ήλθε στο μυαλό μια — όπως λέμε — «φαινή ιδέα»!

— Κυρία μου, της είπα. Προς Θεού! Βγάλτε τη γλώσσα σας έξω. Είναι ανάγκη. Κίνδυνος! Εκείνη έτρώμαξε λίγο και έδγαλε τη γλώσσα της έξω.

Έπληρα το φακό που ήταν επάνω στο γραφείο μου κι' έκανα πώς εξετάζω τη γλώσσα της. Εκίνησα το κεφάλι μου μελαγχολικά.

— Κρατήστε τη γλώσσα σας διαρκώς έξω της είπα επιτακτικώς και θα μου όπαντάτε με κίνησι της κεφαλής. Ναι — "Οχι!"

— Ναι! απάντησε με το κεφάλι της.

— Είσαθε έγγαμος;

— Ναι! απάντησε με το κεφάλι της πάλιν.

— Έχετε παιδιά;

— Ναι! απάντησεν όμοιως.

— Ένα;

— Ναι, απάντησε πάλιν.

— Πηγαίνετε στο παραβάν. Ξεκουμπώστε όλίγο το φόρεμά σας και θα έλθω να σας άκροασθώ. Προσοχή μη βάλετε τη γλώσσα σας μέσα. Θά σας πω μετά τί συμβαίνει.

Συνεμμορφώθη. Την έξήτασα λεπτομερώς. Κρατούσε πέντε λεπτά τη γλώσσα έξω από το στόμα. Είχα βρή την ήσυχία μου. Έσημείωσα ότι ήθελα.

— Προσοχή! της έλεγα διαρκώς. Έξω τη γλώσσα.

Πέρασαν έτσι 5 - 10 λεπτά της ώρας. Στο γραφείο μου είχε άπλωθή ή γαλήνη της σιγής. Έβάδιζα και «άκροποδητεί» άκριβώς διά να δίνω περισσότερο μεγαλειό στη σιγή.

— Ντυθήτε της είπα και τη γλώσσα πάντοτε έξω!

Σε λίγα λεπτά ήτανε πάλιν όμως με είχε έπισκεφθή. Σε μια στιγμή πήγε να βάλλη τη γλώσσα της μέσα.

— Μή! της κάνω.

Είχε αρχίσει να κουράζεται.

— Θά σας έτοιμάσω τη συνταγή σας αύριο, της είπα. Στείλτε μου έδώ τον άνδρα σας αύριο το πρωί.

— Βάλτε τη γλώσσα σας μέσα και... φύγετε άμέσως. Αύριο θα μάθετε τί συμβαίνει.

Το πρωί μ' έπεσκέφθη ό άνδρας της. Ένας λαμπρός καθ' όλα κύριος.

— Τί συμβαίνει, γιατρέ μου; μου εί-

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΝΑ ΔΙΑΙΤΑ ΜΙΑ ΦΟΡΑ

ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ για τα διαιτολόγια του καθηγητής Βάν Νόρντεν, έκλήθη κάποτε στο σπίτι ενός μεγιστάνος του πλούτου και τρομερού καλοφασγά.

Τόν βρήκε στο κρεβάτι χλωμό και φοβισμένο, τριγυρισμένο από τους εντρόμους δικούς του, με δυσπνοικά φαινόμενα. Δεν υπήρχε λόγος να έμβασθουν στα αίτια της άδιαθεσίας του διότι ησαν σε όλους γνωστά.

Ο τρομερός αυτός φαγάς, άφου είχε μια τεράστια κοιλιά άποκτήσει, από το φαί και το κρασί, έπασχε τακτικά από κρίσεις δυσπεψίας με όλα τα έπακόλουθα.

Άφου, του συνέστησε να κάνη τη γνωστή θεραπευτική άγωγή για ν' άπολυτρώση την κοιλιά του από την άκατονόμαστη ποσότητα των φαγητών που είχε καταναλώσει σηκώθηκε και πήρε το καπέλλο του για να φύγη.

Ο άσθενής, ό όποιος είχε τρομοκρατηθή αυτή τη φορά, βλέποντας τόν καθηγητή σοβαρό - σοβαρό να σηκώνεται να φύγη, έφοβήθηκε περισσότερο βάζοντας στο νου του χίλια - δυό κακά.

Τόν φωνάζει λοιπόν κοντά του και του λέει με παρακλητικό ύφος:

«Κύριε καθηγητά! Όσες φορές και σας καλώ, δεν είδα στο πρόσωπό σας άλλο από ψυχρότητα και άπάθεια, λέτε νάναι τα τελευταία μου σήμερα».

Ο Βάν Νόρντεν, γυρίζοντας σοβαρά προς αυτόν λέγει! «Και βέβαια άγαπητέ κύριε, εάν δεν θελήσετε ν' ακολουθήσετε πραγματικά τας ύποδείξεις μου, δεν νομίζω ότι ύπάρχει λόγος να ξανάρχουμαι έδώ».

«Είμαι διατεθειμένος να κάνω ότι μου πητε» απάντησεν ό -Γαργαντούας αυτός. Και τότε ό Βάν Νόρντεν εκάθησε στο γραφείο κι' έγραψε μια όλόκληρη σελίδα διαιτολόγιον. «Έδώ σας έχω όλα τα φαγητά αλλά σε δόσεις που πρέπει να παίρνετε, για να χάσετε το περιττό εκείνο λίπος, που θα μάς έπιτρέψη σιγά - σιγά, να σας φέρουμε στο φυσιολογικό σας βάρος. Άν θέλετε να μ' ακούσετε πρέπει όπωσδήποτε να τρώτε αυτά που σας γράφω και ύστερα

πε. Έχει ή γυναίκα μου τίποτε σοβαρό;

— Και ναι και όχι.

— Δηλαδή;

— Χρειάζεται μια μικρή έγχείρησις.

— Έγχείρησις;

— Ναι. Κόψιμο της γλώσσης!

Έφωτίσθηκε όλο του το πρόσωπο και άρχισε να γελά νευρικά.

— Όστε... ώστε. Την καταλάβετε;

Κι' αρχίσαμε να γελάμε κι' οι δυό εκνευριστικά σαν μικρά παιδιά!

A - Ω

από 3 οβδομάδες περάστε παρακαλώ από το γραφείο μου».

Ύστερα από το προκαθορισθέν χρονικό διάστημα φάνηκε στο γραφείο του καθηγητού ό τρομερός πελάτης, με χειρότερα δυσπνοικά φαινόμενα αλλά και έμφανεστερη αύξησι του βάρους. Τόν ζυγίζει και τί να δη. Μέσα σε τρεις έβδομάδες είχε πάρει 5 κιλά επί πλέον. Έπληκτος ό Βάν Νόρντεν γυρίζει και τόν έρωτά με έντονο ύφος: «Δεν σας είπα ότι μ ό ν ο αν ακολουθήσετε το διαιτολόγιό μου έπρεπε μετά τρεις έβδομάδες να με έπισκεφθήτε; Γιατί ήρθατε άφου δεν το ακολουθήσατε;» Ο κοιλαράς άσθμαίνων και κόκκινος σαν άστακός του άπαντά: «Σας διαβεβαιώνω κύριε καθηγητά, ότι κι' εγώ δεν καταλαβαίνω πώς αύξησε το βάρος μου. Τακτικώτατα ύστερα από κάθε μου γεύμα, έτρωγα και ό λ α τ ά φ α γ η τ ά που είχατε καθορίσει στο διαιτολόγιό σας!!! Σ.Ζ.

ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΚΑΙ ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ

(Συνέχεια εκ της 7ης σελίδος)

κής ύπηκοότητας.

Ο σύζυγος έπιστρέφει στο σπίτι του. Η γυναίκα του τόν έρωτά με άγωνία:

— Λοιπόν; Πήγες στον γιατρό γι' αυτόν τόν πόνο;

— Πηγα.

— Άνεκάλυψε τί είχες;

— Περίπου...

— Τί θα πη «περίπου»;

— Φαίνεται πώς άνεκάλυψε ότι είχα μαζί μου έξήντα μάρκα, γιατί μου ζήτησε τα πενήντα...

Η άνεκδοτολογία όμως κατά των γιατρών είναι άνεξαντλητή. Γι' αυτό σας ύπόσχομαι να έπανέλθω.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

ΟΙ ΣΥΝΕΔΡΟΙ ΕΙΣ ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ FAREL

(Συνέχεια εκ της 5ης σελίδος)

των διά την παρατηρουμένην άδιάκοπτον και σταθεράν προοδευτικήν εξέλιξιν της Βιομηχανίας «FAREL» ήτις όχι μόνον προσφέρει εις τούς πάσχοντας προϊόντα πρωτότυπα και μεγίστης θεραπευτικής άξίας, αλλά δίδει και έργασίαν εις εκατοντάδας Έλλήνων έργαζομένων, και βοηθεί εις την έξοικονόμησιν σημαντικού ποσού συναλλάγματος προς όφελος της Έθνικής Οικονομίας. Η «FAREL» αίσθάνεται την ανάγκην να εύχαριστήση θερμότατα όλους εκείνους που την έτίμησαν διά της έπισκέψεώς των.

ΕΠΙ

- ★ Διαρροιών πάσης φύσεως, ενήλικων και παιδων
- ★ Βακτηριδιακής δυσεντερίας
- ★ Έντεριτίδων
- ★ Κολιτιδων
- ★ Υπερχλωρυδρίας
- ★ Έλκους στομάχου και δωδεκαδακτύλου κ.λ.π.

Χορηγήσατε τὸ ΝΕΟΝ μας παρασκεύασμα

PECTOSAN

GRANULES LIAN ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥ ΓΕΥΣΕΩΣ

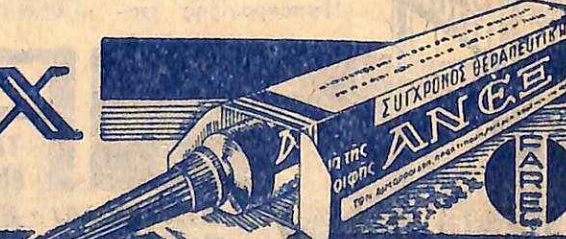
Άποτελεεί τόν πλέον έπιτυχή συνδυασμόν:

- ★ Φαρμακευτικής πηκτίνης μήλων
- ★ Κολλοειδούς ύδροξειδίου του άλουμινίου
- ★ Κολλοειδούς ένύδρου πυριτικού άλουμινίου και
- ★ Φαινολοσουλφονικού ψευδαργύρου

ΔΕΝ παρουσιάζει τὰ γνωστά μειονεκτήματα της διά σουλφογουανιδίνης θεραπείας (κατακρήμνις αλάτων — άπόφραξις σωληναρίου του νεφροϋ — τοξικώσεις — αναφυλαξία — έρεθισμός του ήπατικού κυττάρου).

ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΕΣ; ΡΟΜΜΑΔΕ ΑΝΕΧ

ΕΠΙΣΗΣ ΕΙΣ: ηρωκτίτιδα, ραγάδα, τεινεσμόν, προστατίτιδα και κυνημόν της όσρας.

Δοκιμάσατε τήν Θερα- πευτικήν αὐτήν εἰς τοὺς ἐλκοπαθεῖς πελάτας σας.

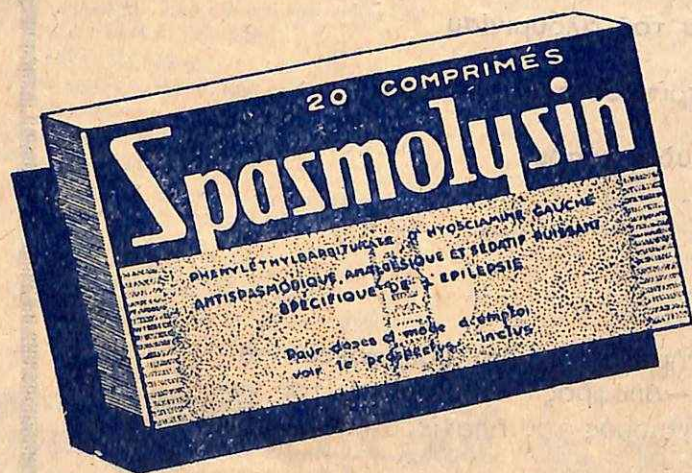
Νεώταται Ἀμερικανικαὶ ἐργασίαι ἀπέδειξαν, ὅτι τὸ ἔλκος τοῦ στομάχου καὶ τοῦ δωδεκαδακτύλου ὀφείλονται εἰς ὑπερδιέγερσιν τοῦ πνευμονογαστρικοῦ τοῦ νευροφυτικού συστήματος, ἥτις ὁδηγεῖ εἰς ὑπερέκκρισιν καὶ αὐξησιν τῆς περιστατικότητος τοῦ στομάχου.

Μία συντηρητικὴ θεραπεία μὲ ἄριστα ἀποτελέσματα ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς συνεχούς χορηγήσεως φαρμάκων δρῶντων ἀνασταλτικῶς ἐπὶ τῆς διεγέρσεως τοῦ παρασυμπαθητικοῦ καὶ συνεπῶς ἐπὶ τῶν ἐκκρίσεων καὶ τῆς κινητικότητος τοῦ στομάχου.

Ἡ SPASMOLYSIN δοκιμασθεῖσα ἐπὶ τοῦ ἔλκους τοῦ στομάχου καὶ δωδεκαδακτύλου, ἀπέδειξεν, ὅτι δύναται νὰ θεωρηθῇ εἰδικὴ θεραπευτικὴ ἀγωγή τῶν ἐν λόγω παθήσεων.

Χορηγήσατε ἀνὰ ἓν δισκίον μίαν ὥραν μετὰ τὰ δύο κύρια γεύματα ἢ 1 δισκίον ἀνὰ ἑξάωρον ἀκριβῶς, (π.χ. 8 π.μ., 2 μ.μ., 8 μ.μ., 2 π.μ.).

ἡ Spasmolysin εἶναι ἐπίσης ἀποτελεσματικὴ

Ὡς σπασμωλυτικὸν καὶ καταπραϋντικὸν φάρμακον ἐπὶ: Σπασμῶν τοῦ πυλωροῦ, κολικοῦ τῶν ἐντέρων, σπαστικῆς κολίτιδος, δυσκοιλιότητος, συσπάσεων χολοκυστίτιδος, χολιθιάσεως, κολικοῦ τῆς οὐρήθρας, νυκτερινῆς ἀνουρήσεως, σπαστικῆς κυστίτιδος, ἐπωδύνων ρήσεων, ἁσθματος, ναυτίας καὶ ἐπιληψίας. Τέλος ἐπὶ νευροσπαστικῆς νόσου τοῦ Πάρκινσον καὶ ἐπὶ ὑπερτάσεως.